

Arrest

nr. 301 746 van 19 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat I. SIMONE en van attaché Y. HOLSTERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Peruviaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen binnengekomen op 15 juni 2019 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 30 augustus 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 oktober 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 6 februari 2023.

1.3. Op 30 mei 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd aangetekend verzonden op 1 juni 2023.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. Op 12 juni 2019 kwam een busje vol met Venezolanen aan bij terrein dat voor een wijkgezondheidscentrum bedoeld was en begonnen er hun intrek te nemen. De lokale bewoners protesteerden hiertegen en er waren schermutselingen. De Venezolanen lieten zich echter niet afschepen en beweerden dat ze voor die eigendom betaald hadden. Diezelfde nacht nog kwamen ze terug om nogmaals het terrein binnen te dringen. De politie kwam hier steeds in tussen en vertelde aan jullie om hen te laten begaan aangezien ze betaald hadden. U en de andere bewoners werden bedreigd door die groep Venezolanen. Uiteindelijk lukte het hen om op 13 of 14 juni het terrein binnen te trekken en zich daar te vestigen. Nadien gebeurde het drie of vier keer dat een groep bewoners aan het terrein passeerde en hen toeriep dat ze moesten vertrekken. Dit heeft ook enkele keren tot schermutselingen geleid. Op 14 juni 2019 verliet u Peru op legale manier met het vliegtuig. Twee dagen later kwam u aan in België. Op 30 augustus 2022 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Intussen kwam u te weten dat op dat terrein veel verloop van personen geweest is, dat de mensen hebben leren samenleven en er nu geen confrontaties meer zijn. Daarnaast is er in Peru enorm veel corruptie, zijn er betogingen en protesten tegen de president. Er vinden gewelddadige overvallen en moorden plaats. De inflatie is ook gestegen en het is er economisch moeilijk. Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort uitgereikt op 22 februari 2019 en uw originele identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan uw houding slechts moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u reeds op 16 juni 2019 in België aankwam (CGVS p. 3). U diende uiteindelijk pas op 30 augustus 2022 een verzoek tot internationale bescherming in. U rechtvaardigde uw afwachtende houding door te stellen dat de algemene situatie in uw land niet langer veilig was (CGVS p. 4). Deze uitspraak kan niet overtuigen daar u over deze algemene situatie met geen woord repte tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Integendeel, u sprak enkel over uw persoonlijke problemen met Venezolanen, zei zelfs geen problemen van algemene aard te hebben en had verder niets toe te voegen (CGVS Vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 20 oktober 2022, vraag 3.5, 3.7 en 3.8). Deze vaststellingen zetten de ernst van uw verzoek danig op de helling.

U haalt aan dat uw vertrok omwille van problemen met Venezolanen die een terrein bij u in de buurt innamen om er te wonen (CGVS, p. 4-5). Deze situatie is echter niet langer actueel. U verklaarde zelf dat de mensen geleerd hebben er samen te leven en er op heden geen confrontaties meer zijn tussen de oorspronkelijke bewoners en de ingeweken Venezolanen (CGVS, p. 5 en 7).

Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met een groep Venezolanen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Uit uw eigen verklaringen blijkt dat wanneer uw medebewoners een klacht

indienden, er door de politie een onderzoek werd uitgevoerd en dat wanneer u een klacht tegen een persoon zou indienen u een attest van persoonlijke integriteit krijgt waardoor de politie onmiddellijk naar de persoon gaat tegen wie de klacht ingediend werd in het geval van een nieuw feit (CGVS, p. 7-8). In het verleden hielp de politie u ook toen u bestolen werd, hoewel ze toen geen daders konden identificeren (CGVS, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruaanse politie, in tegenstelling tot uw beweringen dat ze meestal niet helpt, haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

U haalt tevens aan dat er stijgende inflatie is en mensen niet langer rondkomen omwille van de protesten tegen de president en omwille van de corruptie in het land (CGVS, p. 8), iets wat volgens u een probleem is voor alle Peruvianen (CGVS, p. 8). Dergelijke motieven zijn evenwel van louter socio-economische aard die als dusdanig evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren. Ook zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in dit verband een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot wijst u op de algemene onveiligheid in Peru, met name moorden en gewelddadige overvallen (CGVS, p. 8). U werd evenwel nooit overvallen in Peru en u maakte slechts twee diefstallen mee ergens tussen 2008 en 2010, zaken waarvoor de politie – hoewel ze geen daders konden vinden – wel degelijk een onderzoek startte (CGVS, p. 8-9). Bovendien kan u in het geval van dergelijke problemen rekenen op steun van de politie (cfr. supra).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie veranderen. Aan uw identiteit en nationaliteit wordt niet getwijfeld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel, van de motiveringsplicht, van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en van artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker betwist de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk een vrees voor vervolging aannemelijk maakt. Vervolgens gaat verzoeker in op de precare veiligheidssituatie in Peru en meent hij dat geenszins geoordeeld kan worden dat de situatie in Peru stabiel is, onder controle, noch dat het willekeurig geweld beperkt zou zijn.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet

een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) verzoekers houding, waarbij hij op 16 juni 2019 in België aankwam en slechts op 30 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende, doet afbreuk aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging, dan wel het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade;

(ii) wat betreft verzoekers problemen met Venezolanen die een terrein bij verzoeker in de buurt innamen om er te wonen, dient te worden opgemerkt dat (a) deze situatie niet langer actueel is, (b) hoe dan ook moet worden vastgesteld dat het om gemeenschappelijke en interpersoonlijke problemen gaat met een groep Venezolanen, wat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag en (c) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij voor de door hem aangehaalde gemeenschappelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor verzoeker sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(iii) waar verzoeker aanhaalt dat er stijgende inflatie is en mensen niet langer rondkomen omwille van de protesten tegen de president en omwille van de corruptie in het land, moet worden opgemerkt dat dit evenwel louter socio-economische motieven zijn die als dusdanig evenmin onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag ressorteren; ook zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat

verzoeker in dit verband een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(iv) in zoverre verzoeker wijst op de algemene onveiligheid in Peru, met name moorden en gewelddadige overvallen, dient opgemerkt dat verzoeker nooit werd overvallen en de politie in de twee diefstallen die verzoeker meemaakte wel degelijk een onderzoek startte;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Peru actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker verklaart dat hij Peru heeft verlaten in 2019 nadat een aantal Venezolanen dichtbij zijn woning hun intrek namen op een terrein tot ongenoegen van de lokale bewoners. Als gevolg hiervan ontstonden er schermutselingen. Verzoeker wijst tevens op de hoge mate van corruptie, de betogingen en de protesten tegen de president in Peru. Daarnaast merkt hij op dat er gewelddadige overvallen en moorden plaatsvonden en dat de inflatie is gestegen waardoor het er economisch moeilijk is.

2.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.2.1. Vooreerst wijst de commissaris-generaal terecht op verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming. Verzoekers houding – waarbij hij reeds op 16 juni 2019 in België aankwam, doch slechts op 30 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende – getuigt immers allerminst van een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De Raad benadrukt in dit verband dat van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland, *quod non in casu*. De argumentatie in het verzoekschrift dat de situatie in zijn land van herkomst niet langer veilig was, kan niet als afdoende verschoening worden aanvaard en kan niet vergoelijken waarom hij al die tijd heeft nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hem noopte zijn land van herkomst te verlaten, dan wel die hem verhindert ernaar terug te keren. Er dient immers te worden vastgesteld dat verzoeker tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken geenszins melding maakte van de algemene situatie in zijn land van herkomst. Verzoeker sprak tijdens zijn onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken immers slechts over zijn persoonlijke problemen met Venezolanen.

Verzoeker merkt in het verzoekschrift op dat er tijdens zijn onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd gevraagd naar de uitdrukkelijke reden waarom hij het verzoek om internationale bescherming niet bij aankomst indiende, doch enkel naar de reden voor zijn vertrek. Hij vervolgt dat hem ook werd gevraagd wat hij vreest bij terugkeer en dat hij daarbij wel degelijk heeft verwezen naar de algemene onveilige situatie, met name dat hij vreest te worden gedood omwille van een telefoon. De Raad stelt vast dat verzoeker in dit verband wel degelijk verwijst naar de problemen met Venezolanen, vermits hij in dit verband tijdens het onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart: *“Ik vrees dat ze me doden omwille van een telefoon. Hoe bedoelt u, omwille van een telefoon? Als ze die proberen roven. Wie? De maffia, Venezolanen”.* (eigen onderlijnen) Ook wanneer verzoeker wordt gevraagd wat hij vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, verwijst verzoeker opnieuw naar Venezolanen die nabij zijn woning kwamen wonen en het conflict dat daarop ontstond (administratief dossier, ‘Vragenlijst DVZ’, vragen 3.4.-3.5.). Gevraagd of verzoeker naast de aangehaalde problemen nog problemen kende, dan wel iets wilde toevoegen, antwoordde verzoeker ontkennend (administratief dossier, ‘Vragenlijst DVZ’, vragen 3.7.-3.8.).

Verzoekers laattijdige verzoek om internationale bescherming vormt aldus, in tegenstelling tot wat hij in het verzoekschrift voorhoudt, een contra-indicatie voor de ernst van door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.4.2.2. Verzoeker verklaart te zijn gevlucht uit Peru omwille van problemen met Venezolanen die een terrein bij hem in de buurt innamen om er te wonen. In tegenstelling tot wat hij in verzoekschrift betoogt, toont verzoeker niet aan dat deze situatie nog actueel is. Integendeel, verzoeker verklaart zelf dat de mensen geleerd hebben om er samen te leven en er op heden geen confrontaties meer zijn tussen de oorspronkelijke bewoners en de ingeweken Venezolanen (administratief dossier, CGVS, p. 5 en 7).

Verder merkt de commissaris-generaal in dit verband op goede gronden op als volgt:

“Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde gemeenrechtelijke en interpersoonlijke problemen met een groep Venezolanen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Uit uw eigen verklaringen blijkt dat wanneer uw medebewoners een klacht indienden, er door de politie een onderzoek werd uitgevoerd en dat wanneer u een klacht tegen een persoon zou indienen u een attest van persoonlijke integriteit krijgt waardoor de politie onmiddellijk naar de persoon gaat tegen wie de klacht ingediend werd in het geval van een nieuw feit (CGVS, p. 7-8). In het verleden hielp de politie u ook toen u bestolen werd, hoewel ze toen geen daders konden identificeren (CGVS, p. 9). Uit de beschikbare informatie blijkt in dit verband dat de Peruaanse politie, in tegenstelling tot uw beweringen dat ze meestal niet helpt, haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de ingeroepen elementen niet zuiver gemeenrechtelijk en interpersoonlijk van aard zijn, dat hij heeft verklaard bedreigd te zijn geweest en dat de politie de

Venezolanen steeds voorrang gaf. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dient aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. In bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven, meer bepaald de problemen met Venezolanen die in de buurt een terrein innamen geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker ontwikkelt met voormeld betoog waarin hij louter volhardt in zijn voorgehouden vrees en de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal bekritiseert geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Verder blijkt uit verzoekers verklaringen dat de politie wel degelijk optrad wanneer zijn medebewoners een klacht indienden tegen de Venezolanen in de buurt, met name werd een attest van integriteit uitgereikt waardoor de politie onmiddellijk naar de persoon gaat tegen wie de klacht werd ingediend in geval van een nieuw feit. Hieruit kan aldus niet blijken dat de politie de Venezolanen steeds voorrang gaf.

2.3.4.2.3. Voorts wordt in de bestreden beslissing op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“U haalt tevens aan dat er stijgende inflatie is en mensen niet langer rondkomen omwille van de protesten tegen de president en omwille van de corruptie in het land (CGVS, p. 8), iets wat volgens u een probleem is voor alle Peruvianen (CGVS, p. 8). Dergelijke motieven zijn evenwel van louter socio-economische aard die als dusdanig evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie ressorteren,. Ook zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u in dit verband een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal met deze motivering een subjectieve beoordeling doorvoert en wijst erop dat de commissaris-generaal er geheel aan voorbij gaat dat hij wel tot een bepaalde sociale groep behoort die reeds jaren in het buitenland heeft verbleven. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee geenszins een valabel argument bijbrengt om de voormelde pertinente vaststelling te verklaren of te weerleggen. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat, zelfs al zou worden aangenomen dat verzoeker deel zou uitmaken van een dergelijke sociale groep, een vluchteling zowel een gegronde vrees voor vervolging als de reden van deze vervolging wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep dient aan te tonen. Bij gebrek aan bewijs van een gegronde vrees voor vervolging, zoals *in casu* uitvoerig wordt beargumenteerd in de bestreden beslissing, is het louter behoren tot een bepaalde sociale groep op zich dan ook geen bewijs van de hoedanigheid van vluchteling en dient het bijgevolg ook niet nader onderzocht te worden.

2.3.4.2.4. Daarnaast treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze nog terecht opmerkt als volgt:

“Tot slot wijst u op de algemene onveiligheid in Peru, met name moorden en gewelddadige overvallen (CGVS, p. 8). U werd evenwel nooit overvallen in Peru en u maakte slechts twee diefstallen mee ergens tussen 2008 en 2010, zaken waarvoor de politie – hoewel ze geen daders konden vinden – wel degelijk een onderzoek startte (CGVS, p. 8-9). Bovendien kan u in het geval van dergelijke problemen rekenen op steun van de politie (cfr. supra).”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat hij twee maal bestolen is geweest en meent dat het gegeven dat hij nog nooit werd overvallen niet betekent dat zijn vrees in dit verband niet reëel is, gelet op de onveilige en corrupte situatie in zijn land van herkomst. De Raad wijst erop dat verzoeker zich met dit betoog in wezen beperkt tot het poneren van een (hypothetische) vrees voor vervolging, het volharden in eerder afgelegde en onvoldoende zwaarwichtig bevonden verklaringen en het minimaliseren, bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht, waarmee verzoeker niet vermog voormelde overwegingen in een ander daglicht te stellen.

2.3.4.3. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In de bestreden beslissing wordt in dit verband met recht gemotiveerd als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad. Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard. Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker bekritiseert in het verzoekschrift de beoordeling van de veiligheidssituatie door de commissaris-generaal, maar brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht plaatsen. De aangehaalde informatie ligt immers in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Peru is gesteund. Wat betreft het reisadvies waaruit verzoeker citeert in zijn verzoekschrift, kan er ten overvloede nog op worden gewezen dat een negatief reisadvies gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, niet zonder meer kan worden doorgetrokken voor personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn. Het reisadvies waarnaar verzoeker verwijst, is irrelevant daar het niet slaat op verzoekers concrete situatie, doch slechts een algemene strekking heeft en bedoeld is om een algemene situatieschets te geven voor bezoekers van het betrokken land.

Waar verzoeker nog verwijst naar de gedeeltelijke noodtoestand in Peru – die overigens minstens ten dele werd veroorzaakt door zware regenval en het fenomeen El Niño –, toont hij niet aan dat de situatie in Peru dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Uit de landeninformatie blijkt immers niet dat het gelet op de ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de gedeeltelijke noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in Peru geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Peru een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor

de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Wat betreft het proportionaliteitsbeginsel, dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel, is dit in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien februari tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET